Instanţa de fond: Judecătoria Străşeni, sediul Central (jud. I. Talmaci)
Dosarul nr. 2ai-53/25 (2-24102837-02-2ai-06022025)

D E C I Z I E

8 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval
Judecătorii Andrei

examinând în ordine de apel cererea de apel declarată de SRL „Olisgrup" împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 noiembrie 2024, adoptată în cauza civilă, la cererea introductivă depusă de SRL „Olisgrup" cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de SRL „Ghemacons",

C O N S T A T Ă:

Poziția reclamantului:

La 10 septembrie 2024 (conform plicului anexat), SRL „Olisgrup" a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de SRL „Ghemacons".

În motivarea cererii a invocat că în anul 2023 între SRL „Olisgrup" și SRL „Ghemacons" au fost efectuate livrări de marfă și anume unelte, utilaje și alte mărfuri industriale utilizate pentru construcții casă și grădină.

Susține că, între părți nu a fost semnat un contract de vânzare-cumpărare, livrările fiind documentate conform legislației în vigoare - prin semnarea facturilor fiscale, când nu a fost stabilită o altă modalitate de determinare a termenului de scadență, datoria urmează a fi achitată în termen de 30 de zile de la data livrării mărfii.

Menționează că, fiecare livrare efectuată între părți a fost însoțită de factură fiscală în care a fost indicat: sortimentul mărfii, cantitatea, prețul mărfii, debitorul urma să achite costul mărfii în termen de 30 de zile de la momentul livrării mărfii.

Suplimentar indică că pe parcursul anului 2024, nu au mai fost efectuate livrări, termenul de achitare pentru ultimele livrări a expirat pe 22.01.2024, adică 228 de zile în urmă, iar până în prezent, debitorul nu a achitat costul mărfii livrate,

restanța datoriei la momentul întocmirii prezentei cereri constituie suma de 22.910 lei.

În aceeași ordine de idei menționează că, prin notificarea № 24M/02-282 din 23.02.2024, debitorul a fost informat despre obligația achitări datoriei în mărime totală de 203.410 lei, inclusiv și a dobânzii de întârziere calculate, în termen de 3 zile de la data expedierii notificării, fiind informat despre faptul că în caz de neachitare, creditorul își rezervă dreptul de a depune o cerere introductivă și de a solicita inițierea unei proceduri de insolvabilitate, notificarea fiind recepționată la 07.03.2024, iar în această perioadă, debitorul a mai făcut achitări parțiale, însă așa și nu a reușit să achite integral datoria, astfel suma dobânzii pentru toată perioada de întârziere constituie suma de 35.705,27 lei.

Totodată menționează că, prin notificarea nr.24M/09-200 din 06.09.2024, a fost informat Serviciul Fiscal de Stat despre intenția de a depune o cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate față de debitor.

Solicită SRL „Olisgrup”:

- admiterea spre examinare a cererii introductive, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 al Legii insolvabilității, și anume:

- a aplica sechestru pe conturile bancare ale debitorului;

- a aplica interdicție de înstrăinare a bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea debitorului, precum și a celor aflate în posesia persoanelor terțe;

- a suspenda urmăririle individuale ale creditorilor în privința debitorului;

- a institui perioada provizorie cu desemnarea în calitate de administrator provizoriu pe Dl. Ciobanu Lilian, deținător a autorizației nr.86 din 14 ianuarie 2015, eliberată de către Ministerul Justiției din R. Moldova.

- de a constata insolvabilitatea SRL „Ghemacons”;

- a intenta procedura de insolvabilitate față de SRL „Ghemacons” cu numirea în calitate de administrator/lichidator pe Ciobanu Lilian, deținător a autorizației nr. 86 din 14 ianuarie 2015, eliberată de către Ministerul Justiției din R. Moldova;

- admiterea și validarea creanței „Olisgrup” SRL în sumă de 22.910 lei la categoria creanțelor de rangul V.

- admiterea și validarea creanței „Olisgrup” SRL în sumă de 35.705,27 lei la categoria creanțelor de rangul VI.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 noiembrie 2024, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Olisgrup” privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul SRL „Ghemacons” și s-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Ghemacons”.

S-au anulat măsurile de asigurare aplicate în privința debitorului SRL „Ghemacons” prin încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 17.09.2024 nr. 2i-19/2024.

S-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „Ghemacons” –Ciobanu Lilian pentru perioada provizorie și cheltuielile suportate în sumă totală de 15.000 lei.

S-a încasat remunerația administratorului provizoriu al debitorului SRL „Ghemacons” – Ciobanu Lilian pentru perioada provizorie și cheltuielile suportate în sumă totală de 15.000 lei din contul creditorului SRL „Olisgrup”, în beneficiul administratorului provizoriu a debitorului SRL „Ghemacons” –Ciobanu Lilian.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 noiembrie 2024, la 27 noiembrie 2024, SRL „Olisgrup” a depus apel împotriva hotărârii menţionate, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii şi adoptarea unei decizii privind admiterea cererii introductive.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului a invocat apelantul aceleași argumente ce au fost expuse în cererea introductivă, menționând suplimentar că la momentul depunerii cererii de intentare a procedurii de insolvabilitate, intimatul avea o datorie în mărime de 22.910 lei (categoria creanţelor de rangul V) şi 35.705,27 MDL (categoria creanţelor de rangul VI).

Afirmă că, la 17 septembrie 2024 de către instanţa de fond a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de apelant. După emiterea încheierii de admitere spre examinare, dar înainte de aplicarea efectivă a interdicţiilor asupra bunurilor debitorului, şi anume la 27.09.2024 (zi de vineri) SRL „Ghemacons” a transferat pe contul creditorului suma de 22.910 lei.

Conform poziţiei intimatului la etapa examinării cererii introductive, ultimii pretind faptul achitării datoriei de bază integral, fapt pentru care s-a pledat pentru respingerea cererii.

Consideră apelantul că, instanţa de fond, în hotărârea sa, a omis să ia în considerare faptul intervenirii imputaţiei obligaţiei, ori în următoarea zi lucrătoare după efectuarea achitării sumei de 22.910 lei, care s-a dovedit a fi data de 30.09.2024, creditorul, făcând uz de prevederile art. 875 Cod civil, a declarat imputarea şi a stins următoarea obligaţie: 22.910,00 lei cu titlu de penalitate.

Comunică că, potrivit notificării de imputare a obligaţiei nr. 24M/09-301 din 30.09.2024, expediată în aceiaşi zi şi pe poşta electronică, dar şi prin intermediul Poştei Moldovei, debitorul a fost informat despre imputarea realizată, precum şi i s-a adus la cunoştinţă situaţia obligaţiilor financiare pretinse de către creditor după cum urmează:

- 22.910,00 lei cu titlu de datorie de bază;
- 12.795,27 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere;
- 1.200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată;
- 13.647,40 lei cu titlu de asistenţă juridică.

Prin prisma prevederilor art. 875 alin. (6) din Codul civil, la data depunerii prezentei cereri de concretizare, debitorul nu a achitat datoria de bază – suma acesteia constituind 22.910 lei. Mai mult decât atât, faptul existenţei unei întârziere de plată constantă care se perpetuează din an în an, a servit drept motiv de a întrerupe cu acest client orice colaborare, ori starea lucrurilor arată că la caz existenţa unei întârzieri de plată mai mult de 60 de zile este o regulă pentru societatea debitoare.

Prin prisma art. 3 al Legii insolvabilităţii consideră că, incapacitatea de plată a fost constatată prin actele anexate la cererea introductivă iniţială, iar intervenirea imputării obligaţiilor de achitare a penalităţilor nu influenţează prezumţia legală de incapacitate de plată, ori la data achitării penalităţii cererea introductivă era înregistrată în instanţa de insolvabilitate de 14 zile calendaristice. La caz, nemijlocit prin cererea introductivă a fost calculată şi reflectată obligaţia de achitare a penalităţii, calculate şi pretinse pentru perioada 26.04.2023 – 23.02.2024 (data depunerii Notificării prealabile a debitorului).

Afirmă că, intimatul aflându-se în perioada provizorie de administrare nu avea dreptul să efectueze careva plăţi fără acordul administratorului provizoriu. Prin urmare, consideră neîntemeiat stabilit de către instanţa de fond că cererea de intentare a procedurii de insolvabilitate urmează a a fi respinsă din motivul stingerii datoriei debitorului SRL „Ghemacons” fată de creditorul SRL „Olisgrup”.

Suplimentar, instanţa de fond relevă faptul neargumentării incapacităţii de plată a debitorului SRL „Ghemacons”. Or, aceasta nu a luat în vedere faptul că la data depunerii cererii de intentare a procedurii de insolvabilitate debitorul era în întîrziere de plată de mai mult de 228 zile. Legea insolvabilităţii prevede expres sintagma incapacităţii de plată fiind un termen mai mult de 60 zile.

La caz, este vorba de lipsa capacităţii de plată a debitorului faţă de creditor. Sau, creditorul a fost în drept să dispună de la debitor de o bună-credinţă în exercitarea obligaţiunilor sale contractuale. Creditorul a fost în incapacitate de utilizare a mijloacelor băneşti care îi reveneau de iure, pentru mai mult de 180 zile, referindu-se apelantul la art. 775 alin. (1), art. 945 alin. (1) Cod civil.

Afirmă că, la 27.09.2024 (procesată în data de 30.09.2024), debitorul efectuează o plată în mărime de 22.910 lei, iar la data de 30.09.2024 de către creditor este invocată imputarea obligaţiilor prin prima articolului 875 alin. (6) Cod civil. Creditorul fiind îndreptăţit şi argumentat legislativ de a înainta o astfel de imputare. Deci, instanţa neîntemeiat a calificat transferurile efectuate de către debitor ca fiind închiderea datoriei şi lipsa existenţei incapacităţii de plată a SRL

„Ghemacons”.

Reieşind din circumstanţele de fapt şi de drept invocate, consideră că, datoria de bază în mărime de 22.910,00 lei până la data de astăzi nu este stinsă.

La caz, prin prisma argumentelor aduse mai sus, consideră neîntemeiat şi ilegal stabilirea achitării remuneraţiei administratorului provizoriu din contul creditorului SRL „Olisgrup”, făcând referire la art. 30 alin. (1) Legea insolvabilităţii.

Termenul declarării apelului:

La 27 noiembrie 2024, SRL „Olisgrup” a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central, din 19 noiembrie 2024.

Colegiul constată că cererea de apel a fost depusă în termen legal.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de apelanți şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul urmează a fi respins şi menținută hotărârea primei instanţe, reieşind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul

celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe.

Din suportul probatoriu urmează că la 12 septembrie 2024, creditorul SRL „Olisgrup” a înaintat cerere privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Ghemacons”, solicitând admiterea spre examinare a cererii introductive.

Potrivit actului de verificare din 1.10.2024, debitorul prin ordinul de plată numărul 267 a achitat datoria la 27.09.2024 față de creditorul SRL „Olisgrup”, fapt confirmat în prima instanță și de către reprezentantul SRL „Olisgrup” –avocat Mandraburca Andrei în cererea de concretizare, indicând că a fost recepționat mijloacele bănești la 30.09.2024 dat fiind faptul că 27.09.2024 a fost într-o zi de vineri, menționând că creditorul a declarat imputarea și a stins obligația de 22.910 lei cu titlu de penalitate.

În temeiul art. 9 Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se intentează doar pe baza unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Potrivit art. 10 Legea insolvabilităţii, (1) Intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special.

(2) Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

(3) Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

În corespundere cu prevederile art. 11 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, (1) Componenţa şi mărimea obligaţiilor debitorului sînt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel.

(2) La determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul:

a) mărimea obligaţiilor pecuniare, inclusiv suma restanţei la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor şi la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor;

b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobînda care urmează a fi achitată de către debitor;

c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor;

d) mărimea obligaţiilor la bugetul public naţional prevăzute de lege.

(3) *La constatarea insolvabilităţii debitorului nu se ia în calcul valoarea creanţelor constituite din:*

a) penalităţi şi/sau din alte sancţiuni financiare aferente neexecutării obligaţiilor;

b) orice obligaţie de plată faţă de asociaţii (membrii, acţionarii) debitorului.

Totodată, conform art. 12 din Legea insolvabilităţii, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Potrivit prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate şi *îşi poate argumenta creanţele şi temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate*.

Potrivit art. 30 alin. (4) lit. d) din Legea insolvabilităţii, după judecarea cererii introductive, instanţa de insolvabilitate adoptă una din următoarele hotărâri: respinge cererea introductivă şi se refuză intentarea unui proces de insolvabilitate faţă de debitor.

Temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate prevăzute de art. 10 din Legea insolvabilității exprimă două perspective alternative asupra incapacității debitorului de a-și onora obligațiile. Temeiul general, bazat pe incapacitatea de plată, reflectă o insolvabilitate, determinată de lipsa temporară a lichidităților necesare achitării datoriilor exigibile.

Temeiul special, întemeiat pe supraîndatorare, exprimă o insolvabilitate, în care valoarea pasivului depășește activul debitorului, afectând echilibrul patrimonial al persoanei juridice.

Concomitent, creanțele deținute de creditori, a căror executare nu este realizată de debitor din cauza stării sale de incapacitate de plată sau a supraîndatorării, pentru a putea constitui temeiul declanșării procedurii de insolvabilitate, trebuie să întrunească, în mod cumulativ, condițiile de certitudine, lichiditate și exigibilitate.

În temeiul dispozițiilor art. 875 Codul civil, (1) În cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe obligaţii de aceeaşi natură, iar prestaţia executată nu este suficientă pentru stingerea tuturor obligaţiilor, sub rezerva dispoziţiilor alin.(6), se stinge obligaţia pe care o indică debitorul în momentul executării.

(6) În cazul obligaţiei pecuniare, indiferent de imputaţia indicată de debitor, plata efectuată de către debitor se va imputa, în primul rînd, cheltuielilor, în al doilea rînd, dobînzii şi altor prestaţii şi, la urmă, sumei de bază (capitalului), dacă creditorul nu face o imputaţie diferită.

La acest capitol, Completul a stabilit cu certitudine faptul că debitorul SRL „Ghemacons” a achitat creditorului SRL „Olisgrup” suma de 22.910 lei, însă în acest context apelantul pretinde asupra faptului că aceasta urmează a se atribui la

plata penalităților și nicidecum nu urmează a fi stinsă datoria de bază.

Instanța de apel urmează să evidențieze că, indiferent de faptul cum califică apelantul sumele achitate, cert este faptul că acesta omite faptul că cerința sa cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Ghemacons” nu are nicio fundamentare juridică, întrucât acesta omite faptul că pentru a intenta un proces de insolvabilitate față de un debitor urmează să existe temeiul general – incapacitatea de plată a debitorului și temeiul special – supraîndatorarea debitorului.

Cu toate acestea, din extrasul de cont din 13 noiembrie 2024 la sfârșitul perioadei a debitorului SRL „Ghemacons” este indicat suma de 409.426, 29 lei.

Potrivit răspunsului nr. C371B/E00547 din 9 octombrie 2024 SRL „Ghemacons” deține în cont 37.078,12 lei.

Mai mult, din conținutul raportului prezentat de administratorul provizoriu este indicat că debitorul deține mai multe bunuri imobile și mijloace de transport, care în cazul eventualelor litigii dintre părți vor putea fi urmărite, iar acest fapt exclude cu certitudine incapacitatea de plată a debitorului pentru pretinsele creanțe ale creditorului SRL „Olisgrup”, nefiind demonstrată nici o incapacitate de plată, nici o supraîndatorare, contrar poziției reclamantului, care printr-o modalitate artificială pretinde intentarea insolvabilității al debitorului pentru o obligație contestabilă, iar deținerea de către debitor a bunurilor imobile care depășesc în mod evident valoarea datoriei invocate, precum și existența mijloacelor financiare în conturile bancare, combate poziția apelantului.

Colegiul de judecată consideră necesar să precizeze că, nu orice act juridic poate fundamenta intentarea procedurii de insolvabilitate împotriva debitorului. Pentru a servi drept bază a unei cereri introductive în insolvabilitate, actul invocat de creditor trebuie să consacre o obligație clară, certă și determinabilă, care să poată fi luată în calcul la stabilirea stării de insolvabilitate a debitorului, anume în coroborare cu situația economică actuală al debitorului, cu alte cuvinte, nu este suficient ca o obligație să existe, ci este necesar ca aceasta să consacre în mod expres și incontestabil o datorie a debitorului față de creditor, susceptibilă de executare și evaluare economică, precum și este necesară prezența indicatorilor care să denote o incapacitate de plată sau o supraîndatorare, ceea ce nu se atestă la caz.

În această ordine de idei, întemeiat a constatat prima instanță că din conținutul raportului administratorului provizoriu, precum și răspunsurile parvenite de la deținătorii registrelor de stat, se atestă cert că debitorul deține active financiare suficiente pentru a-și onora obligațiunile sale față de creditorii săi, fapt ce denotă netemeinicia cererii reclamantului SRL „Olisgrup”, dat fiind că aceasta nu este în corespundere cu dispozițiile art. 10 din Legea insolvabilității.

Prin urmare, în lipsa dovezilor privind supraîndatorarea sau incapacitatea de

plată, elemente esențiale pentru declanșarea procedurii de insolvabilitate, solicitarea de declarare a insolvabilității debitorului nu se sprijină pe probe obiective.

Astfel, Colegiul civil conchide că prima instanță a calificat corect raportul administratorului provizoriu, reținând că acesta demonstrează inoportunitatea intentării insolvabilității față de debitor.

În plus, Completul de judecată constată că apelantul nu a depus alte înscrisuri care să ateste modificarea circumstanțelor care au stat la baza concluziilor instanței de fond.

În completarea argumentelor care susțin concluzia primei instanțe și pentru a confirma menținerea deciziei atacate prin apel, Colegiul civil reține că, potrivit art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și ceilalți participanți la proces au posibilitatea de a aduce probe suplimentare doar atunci când acestea nu au putut fi prezentate în cadrul examinării pricinii în instanța de fond.

Deasemenea, trebuie subliniat faptul că instanța de apel are un rol continuativ față de judecata de fond. Astfel, orice împrejurare sau probă care nu a fost depusă anterior, dar care poate influența în mod semnificativ soluționarea litigiului, trebuie să fie prezentată instanței de apel, pentru a permite o evaluare completă și obiectivă a cauzei.

În consecinţă, Colegiul civil conchide că în prezenta speţă nu sunt întrunite cumulativ condiţiile pentru intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de debitor.

Referitor la alegațiile apelantului cu privire la încasarea remunerației administratorului provizoriu din contul debitorului, Completul urmează să rețină dispozițiile art. 32 alin. (3) Legea insolvabilității, în cazul în care instanţa de insolvabilitate respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvabilitate a debitorului, *cheltuielile prevăzute la alin.(1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă şi a creditorilor care au susţinut-o prin referinţă depusă în cadrul procesului*.

Instanța de judecată, luând în calcul de complexitatea lucrului efectuat de administratorul provizoriu al debitorului SRL „Ghemacons” – Lilian Ciobanu, de orele efectiv lucrate pentru exercitarea atribuțiilor sale în calitate de administrator provizoriu al debitorului, a considerat oportun și necesar de a admite parțial remunerația și cheltuielile suportate administratorului provizoriu pentru perioada de observație, care urmează a fi încasată din contul creditorului SRL „Olisgrup” în mărime de 15.000 lei, având în vedere că cererea introductivă a fost respinsă.

Cu toate acestea, apelantul SRL „Olisgrup” nu a invocat careva obiecții asupra cuantumului remunerației administratorului provizoriu ce a fost acceptată de instanța de judecată, iar în acest sens, prin prisma art. 372 alin. (1) CPC, instanța se va limita la argumentele apelantului invocate în cererea de apel.

Astfel, din considerentele menţionate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a

respinge apelul declarat de a SRL „Olisgrup”și de a menține hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 noiembrie 2024.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de SRL „Olisgrup”.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 noiembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele Completului,
judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei